

בן יהודה (בורנשטיין) אברהם ושושנה

אברהם נולד ב-1894 בעיירה ז'ארקי בפולין. היה חניך ישיבה. עוד בהיותו נער הצטרף לתנועה הציונית, עלה לארץ ב"עליה השנייה" ב-1912. עבר דרך חלוצית ארוכה. היה פועל חקלאי בפתח תקווה, שומר בכרמי גדרה, חבר קבוצת בן שמן. במלחמת העולם הראשונה התנדב לגדוד העברי ושרת בו כ"לאנס קורפורל".

ב-1921 הצטרף כחבר לעטרות והחל לבנות ולפתח את המשק החקלאי, וכן עבד בירושלים ב"תנובה".

ב-1926 הצטרפה אליו שושנה והקימו את משפחתם במקום. ביוני 1936 (במאורעות תרצ"ו) כשחזר מירושלים באוטובוס של עטרות הותקף האוטובוס, אברהם נפצע

אנושות ונפטר לאחר ימים אחדים בביה"ח הדסה בירושלים. הוא נקבר בבית הקברות בעטרות. שושנה ליבר בן יהודה נולדה בפולין בעיירה סוקולוב ב-1900. כבר בילדותה הייתה בולטת בכשרונותיה, במחשבתה העצמאית ובתעוזה. בגיל צעיר עזבה את הבית ועברה לורשה, שם למדה בסמינר "תרבות" למורות וגננות, בניהולו של יצחק שוויגר (עמיאל). לאחר סיום לימודיה עבדה כמורה בעיר מיר. ב-1926 עלתה לארץ והצטרפה לאברהם בעטרות שם נישאו ויחד פיתחו את משק החקלאי: רפת, לול ומטעים.

ב-1927 נולד בנם דוד וב-1933 בתם יעל. לאחר שאברהם נהרג, שושנה המשיכה לקיים את המשק בעטרות עד 1943. בגלל אילוצים אישיים מכרה את המשק לבן משפחה, ישראל לנדאו, ועברה עם בתה יעל לקבוץ גבת. ב-1946 יצאה בשליחות לגרמניה לשנתיים ועבדה כמורה לילדים במחנות העקורים לפני עלייתם לארץ. בנה דוד למד אז בביה"ס החקלאי כדורי, ובסיום לימודיו התגייס לפלמ"ח. לחם במלחמת השחרור בגדוד השישי בקרבות בהרי ירושלים ובקסטל.

כשחזרה לארץ, המשיכה, בקיבוץ גבת, לעבוד כמורה ומחנכת בחברות ילדים ונוער. לאחר הפילוג בתנועה הקיבוצית עברה לקיבוץ יפעת ובשנים 1955-65 עבדה כמורה לילדים עולים במגדל העמק עד יציאתה לפנסיה. שושנה היתה מעורבת כל חייה בפעילות חברתית רבה ומגוונת והמשיכה להיות פעילה בתחומים חברתיים רבים כמעט עד יום מותה. היא נפטרה בקבוץ יפעת בגיל תשעים ושלוש. על קברה נכתב שהייתה בין מקימי מושב עטרות.